AFACAN

ADRES
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi„

Sayısı 3 Kuruş

Perşembe günleri çıkar, Türkiyede çocuklara mahsus ilk büyük mizah gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
M. FARUK

Sayısı 3 Kuruş

ABONE ŞARTLARI

Bir sene için	125 kuruş
Altı aylığı	75 „
Dört „	50 „

Afacan Çoçukların 23 Nisan büyük bayramını candan kutlular

23 Nisan 1920 senesinde ilk Büyük Millet Meclisinin kurulduğu gündür.

Bugünün şerefine üç defa

Şa!. Şa!. Şaaaa!.

Kaç haftadır, diyorum ya, bayramlar bayramları kovalıyoooor... İşte cuma değil, cumartesi de değil. pazar günü bizim bayramımız da geliyor.. Bizim bayramımız ya... Öteki bayramlar herkesin bayramı.. Fakat 23 Nisan yalnız çocukların bayramıdır.

Yaşasın büyük Türk milleti.

23 Nisan çocuk bayramında biz Türk çocuklarına gösterdikleri kıymet ve ehemmiyeti bütün dünya anlıyacaktır.

Çocuk sevgili Türke dilektir,
Yaşasın büyük Türk çocukları!.

Şarkılarile sokak sokak dolaşan çocuklar, haklarını arayan hürriyet çocuklarıdır.

İstipdat, cümhuriyet devrine kadar ne büyüğe, ne küçüğe hak ve hürriyet vermişti.

23 Nisan çocuk bayramı, Türk milletinin Türk çocuğuna verdiği kıymeti gösteriyor.

Hürriyeti gösteriyor..

Onu hayata ne suretle ve nasıl hazırladığını gösteriyor? Evet, büyüklerin hakkı olurda çocukların neye hakkı olmaz?..

İşte bütün çocuklar bağırıyorlar:

1 — Çoçuk bahçeleri isteriz.
2 — Ana sütü isteriz..
3 — Aile doktoru isteriz..
4 — Gürbüz olmak isteriz.
5 — Hürmet isteriz.
6 — Sıhhat isteriz.

Evet, istiyoruz ve Büyük Gazinin kurtardığı, hayat verdiği yüce Türk milleti de bize bunları veriyor.

Arkadaşlar,

23 Nisan yalnız çocuk bayramı olması için mi acaba kudsidir?.. Niçin bugüne çocuk bayramı denilmiştir.

İşte sebebi:

İngilizler 16 mart 1920 de İstanbulu işgal etmişler, askerlerini İstanbulun inci sahillerine çıkarmışlardı. Meb'uslar meclisini kapattılar, bir takım meb'usları Maltaya sürdüler. O zaman Anadoluda bulunan Gazi:

"Vatanı ancak Ankarada toplanacak olan yeni bir meclis kurtarır„ dedi ve padişah bayrağına isyan eden arkadaşlarile 23 Nisan 1920 senesinde Ankarada (İlk Büyük Millet Meclisi) kuruldu ve istiklâl harp mücadelesini idareye başladı. Yunanlılar ancak bu yeni meclisin yeni hükûmetile Anadoluya atıldı.

İşte o büyük günün şerefine bayram yapıyor ve bu büyük gün şerefine de (23) Nisan çocuk bayramı olarak kabul edildi...

Yaşasın 23 Nisan..

Yaşasın Büyük Gazi..

Yaşasın Büyük Gazinin evlâtları, büyük Türk çocukları.. Haydi hep bir ağızdan bağıralım:

Şa... Şa... Şaaa...

AFACAN

— Arkadaşlar, 23 Nisan Büyük Millet Meclisinin ilk açıldığı gündür. Bu gün hem Çocuk Bayramıdır. Haydi hep bir ağızdan bağıralım: Şaa.. Şaa.. Şaaaaa..

ZOR SUALLER

Hangi kuşlar hiç ses işitmezler?

(Sağır olanlar)

Dünya yüzünde susuz nehirler nerede bulunur?

(Haritalarda)

Gece sabaha kadar çaldıkları halde polis tarafından yakalanmıyan üstede mükâfat olarak para alanlar kimlerdir?

(Çalgıcılar)

İstanbuldan Eskişehirę uçan bir tayyarecimiz Eskişehire «80» dakikada gidiyor aynı sür'atle aynı yoldan döndüğü halde İstanbula «1» saat «20» dakikada ancak gelebiliyor neden?

(80 dakika 1 saat 20 dakika olduğundan aralarında farkyoktur)

Erkek veya kadın herkesin karşısında şapkasını çıkartmağa mecbur olduğu zat kimdir?

(Berber!)

Kendisi küçük bir kâğıt olduğu halde insana bir senelik yoldan geriye çeviren nedir?

(İçinde sıfır dolu karnedir!)

Daima dört ayak üstünde duran yatmayı aklına bile getirmeyen şey nedir?

(Masa)

Çocuk Sesinin

23 Nisan nüshası Pazar günü çıkacaktır. Bu nüsha çok güzel olarak hazırlanmaktadır. Renkli resimler içinde 24 sayfa olarak intişar edecektir. Pazar sabahı mutlaka beş kuruş vererek bir Çocuk Sesi alınız.

Büyük Müjde

Gelecek Perşembe çıkacak AFACAN gazetesinde zengin bir piyango tertip edildi. Bu piyangoya iştirak etmek için para vermek ve bilet almak gibi, hiç bir şey yoktur. Hepiniz mektep numaralarınızla bu piyangoya iştirak etmiş bulunacaksınız. Sabırsızlıkla Perşembe gününü bekleyip, mutlaka birer AFACAN gazetesi alınız. Sakın bu bedava piyangoyu kaçırmayınız!..

— 3 —
Yavrucuğum herkesle
İyi gitmiyorsun...
Fena söz söyleseler
Çaydan yorşun !

— 2 —
Ah çocuk, iyi çocuk,
İyi kalbin var senin...
Sevdiği de çok olur
Bu türlü söyleyenin !

Acaba ne meziyetlerim var?

— 1 —
Birincisi naziksin,
İkincisi çalışkan...
Üçüncüsünü sen bil :
Afacansın Afacan!

Taliiniz[i]
öğrenebi[lirsiniz]

Küçük Afacanlar, eğer kendiniz[...] falına bakmayı seviyorsanız Afacanın[...] ediniz. Bu fal, Çocuk Haftasında öyle[...] için yalnız tavla zarının bulunması kâ[...] zarı alırsınız. Zarın üste gelen kısm[ı] gösteriyorsa o numaralı şiiri okur ve [...] Bu fala toplu bir yerde, arkada[...] çok eğlenceli olur. Haydi bakalım, şi[...]

— 4 —
Herkesle kuzu gibi
Geçinen bir hılın var..
Teklifin yok kimseyle
Bahtiyarsın, bahtiyar !..

— 5 —
Öyle bir meziyete
Maliksin ki çocuğum,
Samimisin herkesle
Benim kara boncuğum !..

— 6 —
Meziyetin şudur ki :
Sevimlisin, pek hoşsun...
Arkadaş olmak için
Herkes sana koşsun !..

Arkadaşlarımla ne şekilde iyi geçinebilirim ?

— 1 —
Haat.. Bu büyü mesele,
Sen kavgacı birisin
Kavga etmezsen eğer
İyice geçinirsin !..

— 2 —
Herkesin huyuna uy,
Ve git suyuna göre...
Seni de çıkarırlar
Methederek göklere !

— 3 —
Nazik görün daima..
Geçinmen çaresi bu..
Görünür sonra yavrum
Her ümidin Gurubu !..

— 4 —
Neden böyle boşboğaz
Çocuğun birisisin..
Geçinmek için dostça
Pek az söylemelisin !..

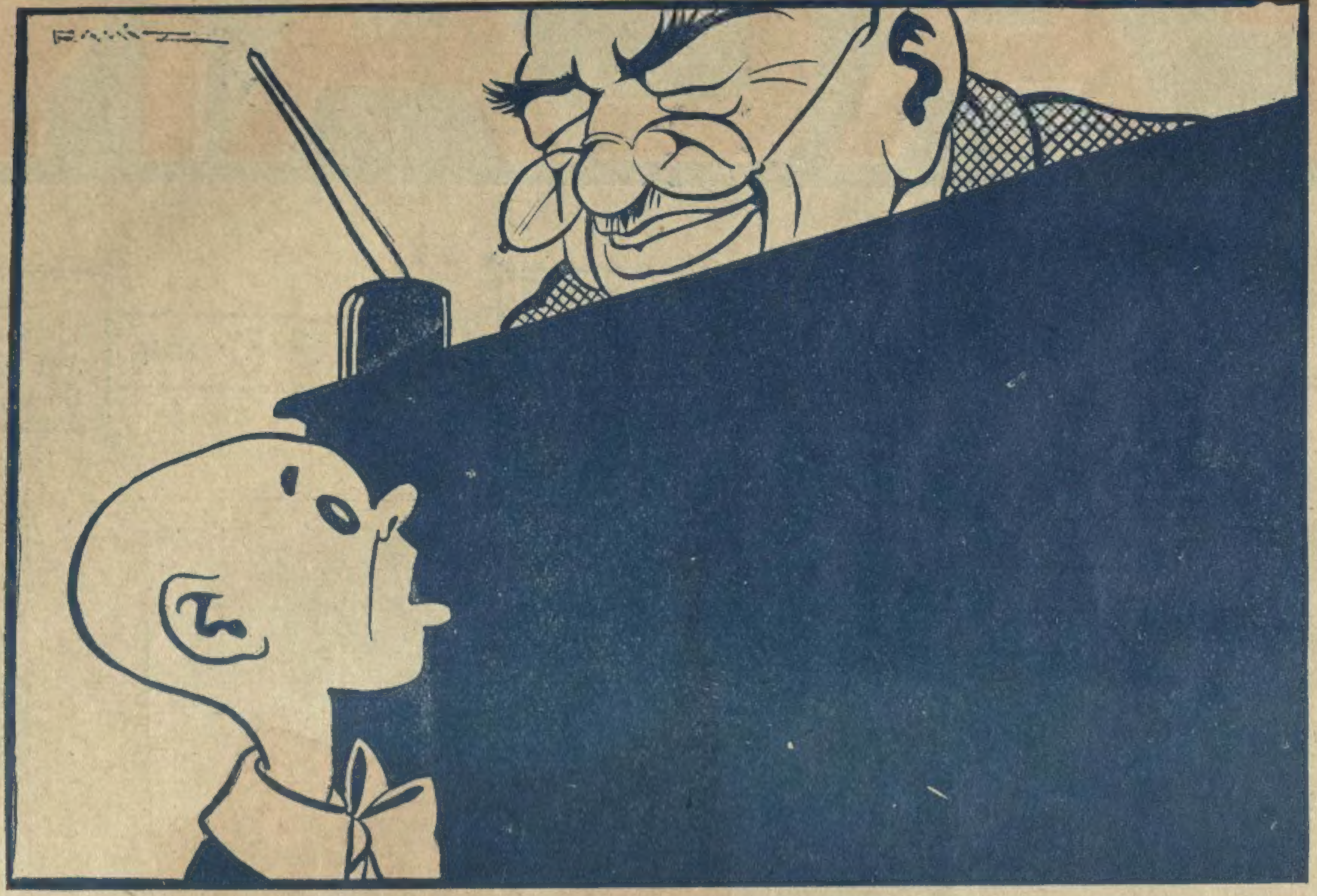

Muallim — Bana dört vahşi hayvan ismi say bakalım..
Talebe — Üç arslanla bir kaplan.

AHMAK

Vaktile bir kocakarının üç oğlu vardı ; bunların ikisi akıllı ; fakat üçüncüsü büsbütün ahmaktı. Akıllı çocuklar kırlarda koyun otlatırlardı. Ahmak ise iş yapmaz, bir köşeye oturur, sinek avlardı.

Birgün kocakarı köfte kızarttı, ahmağa :

— Bu köfteleri kardeşlerine götür, yesinler.. dedi. Hepsini bir tabağa koydu, eline verdi.

Ogün hava güneşli idi. Ahmak, evden çıkar çıkmaz yanında gölgesini gördü ve kendi kendine:

— Bu adam da kim ? Bir adım bile benden ayrılmıyor !. Herhalde köfte istiyor.. diye düşündü ; kendi gölgesine köfteleri atmaya başladı ve bir tane kalmayıncaya kadar attı. Fakat gölge ondan uzaklaşmıyordu Ahmak:

— Amma da obur adam ha!.. dedi. Tabağı da fırlattı. Böylece boş ellerle kardeşlerinin yanına gitti. Kardeşleri ona :

— Ne geldin ahmak ? diye sordular.

— Size yemek getirdim.

— Getir, yiyelim..

— Siz de görüyorsunuz ya ! Yolda gelirken yabancı bir adam peşime düştü, hepsini yedi.

— Nerde o adam?

— İşte yanımda !

Kardeşleri onu döğdüler. Koyunları kendisine bırakarak karınlarını doyurmak için köye gittiler.

Ahmak çobanlığa başladı, fakat koyunlar gittikçe etrafa dağılıyordu, derhal onları birer birer yakalayarak gözlerini çıkardı, hepsini bir yere topladı, sanki bir iş yapmış gibi istirahat etmek için oturdu.

Kardeşleri öğle yemeğini yediler, kıra döndüler :

Sen böyle ne yaptın ahmak ? neden koyunların gözlerini çıkardın ?

— Onlara göz ne lâzım? Siz gidince hepsi bir tarafa dağıldı, ben de onları bir yere toplamak için gözlerini çıkarmaya başladım. Fakat çok yoruldum.

Kardeşleri ona :

— Dur öyle ise, daha okadar yorulmamışın dediler, ona temiz bir dayak çektiler.

Aradan bir müddet geçti. Bir gün kocakarı, bayram münasebetile öteberi alması için ahmağı kasabaya gönderdi.

Ahmak kasabadan, masa, tabak, kaşık, et, tuz aldı, hepsini atına yükletti, köyüne döndü.

Yolda giderken : «Atın dört ayağı var, masanın da dört ayağı... Masa da kendi kendine gidebilir» diye düşünüyordu, masayı alarak yola bıraktı. Biraz sonra önünde kargalar uçuyor, büyük bir yaygara koparıyorlardı.

Ahmak kendi kendine : «Her halde hemşirelerimin karnı acıkmış» dedi, etleri onlara atmaya başladı :

— Güvercin hemşirelerim, afiyetle yiyiniz ! Fakat bir taraftan da yoluna devam ediyordu. Ormandan geçerken kesilmiş ağaçların yerde kalan kütüklerine rastladı, hepsi de kurumuştu. Kendi kendine : «Zavallı çocuklar, şapkasız donacaklar » diye düşündü. Derhal çömlekleri toprak tencereleri onların üstüne geçirdi.

Biraz sonra ahmak nehir kenarına gelmişti, ve atını sulamak istedi, fakat atı su içmedi. «Her halde tutsuz olduğuna içmiyor» dedi, suları tuzlamak istedi. Bir çuval tuzu nehre boşalttı. At yine içmedi :

— Neden içmiyorsun miskin? ben, bir çuval tuzu boş yere boşaltmadım !.. Derhal bir meşe odunu yakaladı, onun başına vurdu, at da öldü..

Şimdi ahmağın yanında yalnız bir torba kaşık kalmıştı, onları torbasile beraber omuzuna asarak götürüyordu. Fakat giderken kaşıklar : tak, tak tırak, tırak, tırak.. birtakım sesler çıkarıyordu. O ise kaşıkların kendisine : «Ahmak !» dediklerini zannetti, onları da yere atarak çiğnemeğe başladı ; bütün kaşıkları kırdı.. Eve döndü, kardeşlerine :

— Hepsini aldım. dedi.

— Yaşa ahmak, nerde aldığın şeyler ?

— Masa arkadan geliyor, kaplardan hemşirelerim yemek yiyiyor, çömlekleri, toprak tencere[leri ormanda]ki [...] rına geçirdim [...] dım, fakat ka[...] ben de onları [...]

— Çabuk [...] tığın şeyleri [...] mana gitti, [...] çömlekleri, to[...]

Kedi

Gözleri bir cam parçası,
Tüylü postu halı gibi!..
Hele uzun bıyıkları,
Birer sivri çalı gibi!..
Ona mangal altı gelir,
Tıpkı konak, yalı gibi!..
Yutar tozlu peynirleri,
Sanki petek balı gibi!..
Tırmanıyor ağaçlara,
Babasının malı gibi!..

NECDET

Allah akıl versin

Ekrem amcasını ziyaret ederken amcasında her sene kullanılabilir devamlı bir gayret görerek hayret etti ve amcasına sordu.

— Benim yetmiş sene sonra isim günüm hangi gündür bulabilir misin amca.

—Tabii !!.. Cumartesi günü!!

— Hay Allah kahretsin ogünde karnemi alacaktım.

— ?!!?.

Gramer dersinde

— Babanızın parası vardı ! desem bu hangi zamandır.

— Buhrandan evvelki zaman efendim.

Fil

Kulakları kocamandır,
Pek çirkindir onun yüzü!
Sahibine çok iş görür,
İyi dinler her bir sözü!
Vurup yıkar etrafını,
Kızmış olsa fakat gözü!
Ezer tıpkı fare gibi,
Koskocaman bir öküzü!
Hortumile su atması,
Andırır bir arözözü!

MEHMET

ŞEN FIK[RALAR]

Muallim haksızdır ! !

Küçük Hikmet ağlayarak eve geldi babası sordu :

— Neye ağliyorsun .

— Muallim Bey bana sıfır verdi.

— Neden

— Kız oturuyor ! Nedir dedi küçük bir cümledir dedim, kız pencerenin yanında oturuyor nedir dedi? orta halli bir cümledir diye cevap verdim, peki kız pencerenin yanında oturarak kitap okumağa başladı. Nedir dedi büyük bir cümledir dedim sıfır verdi.

Muallim haksızlık etmiş !

Kuvvet

— Bana içinde kuvvet bulunan bir madde söyleyiniz

— Arslan kafesi efendim

— ? ! !

Daha n[...]

— Çocuğun b[...] şabilir miyim?[...]

— Babam [...]y[...]

— Bir ay[...] söylemişti.

— Evet ef[...] nüz kahveden [...]e[...]

— ? ! ! !

İlk ins[an]

— Oğlum [...]s[...]

— Arnavut[...]

— Sersem [...]e[...]

— Hayır e[...] cının levhasınd[a] oğlu Âdem di[...]

— ? ! !

Suyu[n ...]

— Balıkları [...]

— Suyun [...] da ondan .

— 5 —
Ah yaramaz, yaramaz
Dedi kodular sende...
Bunlardan kurtulursan,
Bir geçim doğar sende !

— 6 —
Gururlanma, herkese,
Sev derin şefkat ile..
Dostların pek çoğalır
Şimdi olmasa bile !

Zengin olacak mıyım ?

— 1 —
Neyin eksik, a oğlum?
Niçin olmayacaksın ?
Paran dolup taşaçak,
Gamla solmayacaksın ?

— 2 —
Çalışırsan mutlaka...
Çalışmazsan yok bir şey !..
İnşallah taliinle ;
Olursun bir zengin Bey !.

— 3 —
Falın diyor : Güçlükten..
Fakat olma ümitsiz..
Parmakla gösterilen
Şanlı adamsınız siz!.

nasıl
rsiniz?

adaşlarınızın veya aile efradınızın
haftadan devam eden falını takip
celi bir şey olacak ki. Fala bakmak
vvelâ suallerden birini seçer, sonra
n 6 numaraya kadar hangi adedi
anlamış olursunuz.
ve aileleriniz arasında bakarsanız
ı ele alarak taliinizi deneyiniz.

1933 senem nasıl geçecek ?

— 1 —
Bin dokuz yüz otuz üç
Mükemmel geçecektir..
Yalnız yazın sinekler
Kanını içecektir !..

— 2 —
Üzüleceksin yavrum
Sen her ay, her saniye..
Tayyare piyangosu
Sana çıkmayor diye !

— 3 —
Bu senen, senelerin
En güzeli olacak.,
Cebin, kesen ve kasan
Liralarla dolacak !..

— 4 —
Bu senenin yazında
Deniz yolculuğun var..
Her mevsimde doğrusu
Olacaksın bahtiyar !.

— 5 —
Senem nasıl geçecek,
Diye sorma bana hiç,
Sıhhatli olacaksın,
Pehlivanlardan daha dinç !

— 6 —
En hayırlı bir senen
Bu sene olacaktır..
Düşmanların bu maldan
Saçını yolacaktır.

Ömrüm nasıl geçecek?

— 1 —
Ömrün geçecek senin
Kavga, gürültü ile..
Bu işe şaşacaktır
Evde keçiler bile !

— 2 —
Ömrün akar su gibi
Saadetle geçecek..
Seni kıskananlar
Keskin sirke içecek !.

— 3 —
Sakın gücenme bana
Göründü sana keder..
Onu da avutmaktır
Dünyada asıl Hüner !..

— 4 —
İstediğinden âlâ,
İstediğinden fazla...
Bazı günün geçecek
Fakat kuru piyazla !

— 5 —
Nasıl mı geçecektir ?.
Rahat, asûde, sakin..
Fakat böyle ömrü
Hoş geçirmeli lâkin !

— 6 —
Eğlenceyle geçecek
Senin ömrün a.. oğlum..
Seni ihtiyarlıkta
Yine böyle bulurum !..

— 6 —
Sen yumruğunu üstünden
Sıkar, altından yersin..
Zengin olmaya lâyik
Bir çocuksun, bir ersin !..

— 5 —
Ne zengin, ne de fakir
Olursunuz siz, zira :
Gördüm istikbalinizi
Ne açık, ne de kara !

— 4 —
Aslaa., diyor falınız,
Ne yalan söyleyeyim..
Fakat fala inanma,
Benim minicik Beyim !

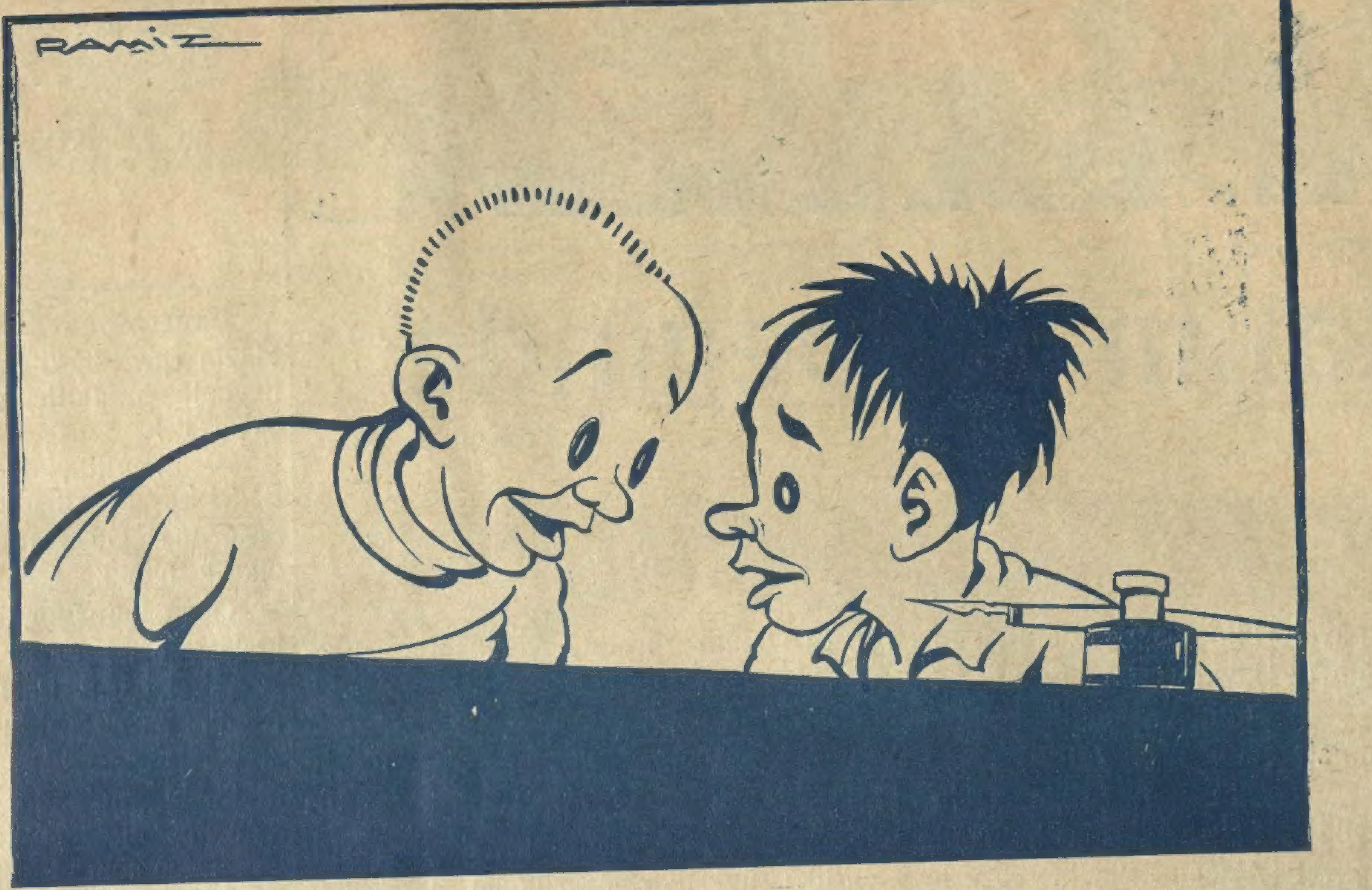

— Söyle bakayım 23 Nisan Çocuk Bayramının en büyük faydası nedir ?.
— Mektebin tatil olması..

ALAR

edi

anlan konu-
e gitti.
de böyle
babam he-
di.

nmiş

an kimdir.
am !
ti Âdemdir.
bir piyaz-
vut Bayram
düm.

de

dili yoktur.
konuşulmaz

Yardımın mükâfatı ?!

Bir adam yüklü bir arabayı yalnız başına yolda çekiyordu. Ve kendisine zavallı bir adam süsü vererek muavenete muhtaç olduğunu anlatmak maksadile etrafına bakıyordu. Kendisine acıyan diğer bir adam yanına giderek sordu:

—Size yardım edebilir miyim?

— Lûtfederseniz

Gittiler gittiler. Bir saat sonra gidilecek yere ulaşmışlardı. Yardım eden adam merhametli bir insan siması takınarak sordu.

— Sizin efendiniz ne merhametli şey bu arabayı size çektirirken hiç yüreği sızlamadı mı?

— Sızladı efendim !

— Nasıl sızladı ?

— Sen yola çık yavrum ! Ne yapalım kader ! fakat yolda her halde arabaya koşacak bir öküz bulursun dedi.

— ? ! ! ! ?

— Bana bir hafta ilişemezsin, Beybabacığım, bu hafta 23 nisan (Çocuk Bayramı) dır.

cukların başla-
a nehri tuzla-
beni kızdırdı,
a attım.
ak ! yolda at-
.. Ahmak or-
kütüklerden
tencereleri çıkardı, onların dibini deldi, hepsini bir sopaya geçirerek eve döndü. Kardeşleri bu hali görünce onu yine döğdüler ve öteberi almak için kasabaya kendileri gittiler. Ahmağı da ev işlerine bıraktılar. Kimbilir ahmak da evde daha ne işler karıştırdı.

Kabahati neymiş ?

Abdüllah efendi aile doktoru ile karşılaştı fakat :

— Rica ederim efendim çok işim var ! diye kaçmağa çalıştı. Doktor iki senedenberi Abdullah efendinin bu haline şaştığı için Abdüllah Bey dedi siz iki senedir beni görünce hep böyle kaçmağa çalışıyorsunuz, yoksa size karşı bir kusurum mu var. Abdullah Bey sıkılarak cevap verdi:

— Estağfurullah efendim bendenizin kusuru var

— Ne kusuru?

— İki senedir hastalandığım için size vizita parası veremedim de

. — . . . ? !

Arı

Hortumu var iğne gibi,
Kanadının rengi sarı!
Bahçelerde dolaşıyor
Bir, aşağı bir yukarı!
Bir bahçıvan gibi koklar
Çiçekleri, goncaları!
Kendisine petek yapar
Ekeriz dibine darı!
Çok usta bir şekercidir
Hacı Bekir gibi arı!..

FARUK

Kabahat kimde ? !

Küçük şükrü rüzgâra kaptırdığı şapkasının arkasından koşuyor yakalamak istiyordu, birdenbire karşısına çıkan arkadaşı Ahmet sordu :

— Böyle tazı gibi nereye koşuyorsun ?

Şükrü nefes nefese cevap verdi:

— Bunu şapkama sor kardeşim?

— ? !

Anlayışa bakın

— Hakkı bana kalemlerinden birini verir misin ?

— Yanımda yok !

— Evdekilerden ne haber ?

— Hamdolsun sıhhattedirler !

— ? ! !

Horoz

Kızıl ibik taca benzer,
Heybetlidir bu kılığı !
Derebeyi gibi yaşar:
Vardır bir çok odalığı !
Fakat yalancı bir ışık,
Hep aldatır bu alığı !
Vakıtsız ötmeğe başlar:
Alt üst eder ortalığı !
Sahibi de onu keser,
Uzun sürmez zorbalığı !..

RÜŞTÜ

Âlim

Mektep müdürü bir dershaneye girerek talebeye zor bir sual sordu, kimse cevap veremiyordu. Bu sıra en arkada oturan küçük Hakkı ayağa kalkarak ilerledi müdür bey bunu görünce talebeye çıkışarak :

Utanmıyor musunuz?dedi içinizde en küçük talebe olan Hakkı efendi kalktı bana cevap verecek . Söyleyiniz bakalım Hakkı efendi,

— Müdür bey çok çıkıştım müsaade ederseniz dışarıya çıkacağım !

— ? ! ? ? ! !

Vazife

Müdür bey — Mehmet efendi muhasebeci Bey size bir vazife verdi mi ?

Memur — Evet efendim sizi görünce derhal kendisini uyandırmaklığımı emretti.

Hesap dersinde

Muallim Bey sordu :

— Enver efendi size üç kuruş versem babanız da beş kuruş verse kaç kuruşunuz olur.

— 11 Kuruşum.

— Yanlış ! ! ! En kolay hesabı yapamıyorsun !

— Efendim üç kuruş ta bende var 11 etmez mi ! !

— ! ! ?

FIKRALAR

Maşallah ! !

Üç yaşındaki Pervinin bir kabahatı vardı. Birincisi haber vermezdi Pervinin amcası bir gün Pervinleri ziyarete geldi, dışarıya çıkmak ihtiyacında kaldı, yolu Pervine sordu. Pervin gösterdi amcası tekrar odaya döndükten sonra Pervinin altı yaşındaki ablası Pervini terbiye etmek maksadile :

— Bak dedi amca çıkışını haber veriyor Sen de söylesene.

— ? ! !

Aynı mesele

Muallim Bey sordu.

— Oğlum şu tabağa sekiz şu tabağa da yedi yumurta koysam hepsi kaç yumurta eder,

— Şakayı bırakınız muallim Bey okadar yumurtayı nereden bulacaksınız ?.

— ? ! ! !

Vay hastanın haline

Bir doktorla bir meraklı adam konuşuyorlardı :

— Doktor Bey hayatınızda hiç yanlış teşhis koydunuz mu?

— Evet bir kere oldu, bir hasta bana hazım zorluğundan şikâyetle müracaat etti körbağırsağı bozuk zannederek ameliyat yaptırdım fakat nihayet karaciğerinde taş var zannederek açtım, en nihayet dalağında şişlik olduğu anlaşıldı.

—Yaaaaa! Maşallah Efendim.

— Evet Efendim böyle oldu.

Hakkı var.

Birgün bir adam yolda giderken küçük bir çocuğun bir elektrik fenerinin dibinde ağlayarak yerleri aradığını gördü ve sordu :

— Neye ağlıyorsun çocuğum.

— Çikolata almağa gidiyordum paramı kaybettim.

— Nerede kaybettin

—Biraz yukarı tarafta efendim

— E burada ne diye arıyorsun?

— Burası ışık da onun için Efendim.

Afrikanın Göbeğinde

Yazan: **S. A.**

- 1 -

— Morduhan gerdaşım pavolları gemmeraya götür, özüm de gelirem ! !

— Mordohay senin hammalın mı ?

— Heyir hemmalım deyildir, feget yüh daşımağa gabliyeti fazladır.

— Agnamadim!

— Daha yahşi anlamadığın, yöri !

— Bana yardım etsena !

— Ne yardımi? Senin sırtındaki yüh ancak bir heyvan yükidir.

—Paylaşsak daha güzel olur?

— Haydi yürüyün be merdiven üstünde ne çene çalıp duruyorsunuz !

Afacan sözlerini kesmişti. Patırdı gürültü vapura biniyorlardı. Tabii söylemeğe hacet yok bu üç arkadaş Afacan, Acem balası ve Yahudi Morduhaydı. Afacan çok zengin olan amcasından kopardığı okkalı bir para sayesinde esrarıengiz maceralara atılmak ve biraz da şöhret kazanmak için bir Afrika seyahatı tertip etmişti. Afrikanın derin ormanlarında yaşayan hayvanlar âlemini yakından görmek ; vahşiler hakkında bilgi toplamak merakında idi. Şüphesiz bu sırada bir de avcılık meselesi vardı.

Afacanın amcası gün görmüş bir ihtiyar olduğundan bir Afrika seyahatının ne demek olduğnnu tamamile takdir etmişti. Afacan ve yanındaki iki tabansız kendi başlarına bu seyahatı yapmağa muvaffak olamazlardı. Onlara gözü pirin (*) birer de himayeci lâzımdı. Senelerce eşkiyalarla boğuşmuş Ayıcı, Ali adındaki çiftlik kâhyası ile bunun kadeşi İbiş İsmail de bunlara nazır diye tayin etmişti. Fakat kafilenin kumandanı bizim Afacan Beydi. Ayrıca çiftlik adamlarından yirmi kişi daha vardı ki bunları da hesap edersek kafile tam yirmi beş kişiden mürekkepti. Morduhay'la Balanın cesaret itibarile yarım olduklarını düşünerek hesap edersek kafile yirmi dört kişi olacaktı.

Afacanın amcası bir seyahatin ne suretle yapılabileceğini tamamile düşünmüş ve ona göre eşya tedarik etmişti.

Vapura birkaç kamyon dolusu eşya yerleşmişti. Mavzer tüfekleri, en meşhur fabrikaların yaptıkları av çifteleri. Lâmbalar, elektrikli projoktörler, portatif çadır ve karyolalar, hançerler, bıçaklar, hatıra defterleri, fotoğraf ve filim makineleri, bir sandık ecza ve ilâç. Daha saymakla tükenmez neler ve neler alınmış sefere öyle başlanmıştı.

Herşey yerli yerine girdi, adamlar yerleştiler... Afacan, Bala ve Morduhay güvertede idiler. Vapur boğuk boğuk öttü ve gemi açılmağa başladı.

Morduhayın anası madam Mazalto hem ağlıyor hem mendil sallıyor ve sesleniyordu:

— Morduhay arslanlar yeldiği zeman ağaçlara çıkın.

Zavallı Mazaltoya bilâcevap veriyordu:

— Korkma madam, arslan benni görende Afrifkandan hacret eyler.

— ?!!

Vapur başı Marmaraya doğru çevirdikten sonra bir daha bağırdı ve gittikçe uzaklaştı. Artık güverteden sallanan mendiller uzaklarda marti kanatları gibi hareketlerle uzaklaşıyorlardı. Sarayburnunu dolaştı ve gözden kayboldu.

İstanbulu doya doya seyre dalan yolcular artık Yeşilköy hizalarına geldiği zaman birer birer kamaralarına çekilmeğe başladılar.

Afacan her şeyden evyel eşyaların yerli yerinde olup olmadığını bir kere daha tetkik etmek için anbara kadar indi. Bütün adamları etrafında pervane gibi dönüyorlar. Afacan Beyin bir şeye canı sıkılmasın bir şeyden üzülmesin diye canla başla koşuşuyorlardı.

Afacan düzenlerinin tamam olduğuna inanıp iman getirdikten sonra tekrar yukarıya çıktı. Gördüğü manzara kendisini hayretlere düşürmüştü.

Morduhayı kamarot, yakasından yakalamış sarsıyordu. Afacan derhal işe karıştı.

— Efendi bir yolcuya böyle muamelə yapılmaz.

— Efendim bu yolcuya filan benzemiyor. Pis Yahudi gemiye nereden girdi.

— Benim adamımdır işte biletleri.

— Af buyurunuz efendim bilmemiştim.

(Devamı var)

(*) Gözü pirin ; Cessur.

Kahraman Mektepliler

Yazan: *Necdet Rüştü*

Resimli, büyük, talebeler romanı

İlk ve Ortamektep talebelerinin savaş kahramanlıkları

Birinci kısım

- 4 -

Emir zabiti yüz başı Korkut Hakkı gey içeri girip, şanlı ve heybetli endamile gerildi. Selâm çakarak :

— Efendim, dedi, tayyareci Bedri bey bir düşman tayyaresini düşürdü. Düşman pilotu yaralı olarak elimize esir düştü !

Ordu kumandanı erkânı harp birinci feriki Ömer Sevinç Paşa üzerinde harp pilânları yaptığı ritadan başını kaldırarak, sordu :

— Korkut Hakkı bey ; bu müjdene memnun oldum. Madam ki pilot yaralıdır. Tedavi edildikten sonra kendisini behmmehal görmek isterim,

Emir zabiti Korkut Hakkı bey dışarı çıkarken, ilâve etti :

— Otomobili hazırlasınlar, Tayyarenin düştüğü yere gideceğim!..

Düşman tayyaresinin düştüğü yer, harbin en tehlikeli noktası idi. Oraya, yani göz göre ateş altına gitmek değme baba yiğitin yapacağı bir iş değildi. Fakat ordunnn bu kıymetli kumandanı, Ömer Sevinç Paşa, böyle şeylerden korkacak takımından olmadığı için, emir zabiti bu arzusuna hayret etınedi. O tâ, küçücük yaşından, yani Ankara mimar mektebi üçüncü sınıfında okuduğu zamandanberi dirayetli ve ayni zamanda itidaline hâkim ve cessur yürekli bir asker olacağını herkese belli etmişti. Seneler geçmiş, mesleğinde kırma kırma yükselerek, böyle, ordu kumandanlığı gibi, yüce bir mevki ihraz etti.

Otomobiller hazırlanmıştı.

Ömer Sevinç paşa arkasında yaverleri olan Haşmet Kâzım, Cihat Bülent, Korkut Hakkı Beylerle bir otomobile ve umum hava kuvvetleri müfettişi Miralay Vedi Necati bey de, müşaviri (1146) İsmail Hakkı Beyle diğer otomobile binerek harp sahasına doğru ilerlediler. **Daha var**

BİLMECE: 28

Bu haftaki bilmecemiz murabbaaların içine münasip kelimeler koymaktır. Eğer doğru hallederseniz (İstanbul Posta kutusu 617 Afacan 28 inci bilmece memurluğu) adresine gönderiniz. Müddeti 20 gündür.

Öyle beşer harfli beş kelime bulunuz ki soldan sağa ve sağdan sola okununca aşağıdaki manaları ifade edecektir.

1— Ağacın kalın tarafı, kalın odun.
2— Bir nevi fanilâ.
3— Bir erkek ismi.
4— Sağlamın aksi.
5— Olmamış, ham.

1		K				1
2	K	A	Z	A	K	2
3	H	A	L	U	K	3
4	C	U	R	U	K	4
5	K	E	L	E	K	5

Hediyeler

Bu bilmecemizi doğru halledenler arasından 50 kariimize aşağıdaki hediyeler tevzi edilecektir.

Birinciye: Yazlık beyaz bir pantalon.
İkinciye : Bir senelik Afacan aboresi.
Onuncuya kadar: 3 er aylık Afacan abonesi.
Yirminciye kadar: Şiir kitabı.
Otuzuncuya kadar: Küçük kutu şeker.
Ellinciye kadar: Güzel kartpostallar.

Kitap kuponu No. 2

Bu kuponlardan dört tane getiren kulüp âzalarımız birer hikâye kitabi hediye alacaklardır. Toplayınız.

KAZANANLAR

25 Numaralı bilmecemizin halli. **NİSAN BALIĞI** dır. Bu bilmecemizi doğru halledenler arasında hediye alacakların isimlerini aşağıya yazıyoruz:

Birici:

Amasya Orta mektep son sınıf No 218 Nail Bey. **Bir kutu oyuncak** kazanmıştır.

İkinci:

Beyoğlu 12 inci mektep Ş. 5 No 201 Hüseyin Bey. **Büyük bir kutu şeker.** Kazanmıştır.

Üçüncü: İst. Erkek Muallim mektebi Ş. 1 No 656 Nejdet Bey. **75 kuruşluk kitap.** Kakazanmıştır.

Yarımşer okka üzüm kazananlar
(Taşraya roman)

Konya Askerî Orta mektep S. 9 No 4655 Kaya. Pertevniyal Lisesi S. 2 No 62 İhsan. Kadıköy Moda H. Ahmet Bey sokak No 11 Cengiz. Adana Erkek Lisesi S. 2 No 35 Velit. Üsküdar Kaptan Paşa No 45 Muallâ. Kadıköy 11 inci mektep No 335 Tacettin. İzmir Şehit Fethi Bey mektebi S. 5 No 415 Muammer Bey ve Hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar

Beyoğlu ilk İtalyan mektebi No 175 Faik. Bursa Tophane mektebi S. 6 No 63 Alâeddin. Laleli apartımanı 2 inci daire No 35 Özcan. Eskişehir Lisesi No 552 Reşat. İzmit Yeni Turan mektebi S. 3 No 28 Şadi. Hayriye Lisesi S. 5 No 22 Adnan. İnegöl Orta mektep S. 4 No 110 Ziya. İst. 23 inci mektep Sadık. Zonguldak orta mektep S. 2 No 108 Necdet. Pertevniyal Lisesi S. 2 No 155 Hüseyin, Çanakkale Orta mektek No 562 Mehmet. İzmir Posta kutusu No 254 Halûk. Feyziati Lisesi S. 6 No 344 Nedim. Sirkeci Demir kapı No 12 Zeynel Bey ve Hanımlar.

Çukulata kazananlar
(Taşraya kitap)

Beşiktaş 19 uncu mektep S. 5 Ş. 2 No 60 Sabahattin. Edirne yeni yol ağzı caddesi No 24 Hüsnü. Uzunköprü Gazi M. B. mektebi No 74 Talât. Beyoğlu 24 üncü mektep No 11 Nevin. Çengelköy 28 inci mektep S. 5 No 31 Sabih. Galatasaray Lisesi 1077 Fuat. Adana Erkek Lisesi S. 1 No 501 Galip. Galatasaray Lisesi S. 6 Ş. 3 No 405 Loris. Balıkesir orta mekep S. 1 Ş. C Ramazan. Beyoğlu 15 inci mektep S. 4 Hüsnü. Pangaltı Mihitaryan Lisesi S. 5 Serop Bey ve Hanımlar.

Monoloğ kazananlar

Antalya Dumlupinar mektebi S. 4 No 293 Semih, Beyoğlu 15 inci mektep S. 5 No 116 Nebahat. Galatasaray Lisesi S. 3 No 1141 Aril. İzmit yeni Turan mektebi S. 3 No 72 Safiye. Erkek Muallim mektebi No 525 Servet. Kadırga 3 üncü mektep No 41 Semiha. Galatasaray Lisesi S. 4 Ş. 3 No 1586 Sabit. İzmit Orta mektep No 168 Bedia Hanım ve Beyler.

Afacan bilmece kuponu
28